

at Forholdet bestod i sin fulde Magt som forhen", saalænge det er saa, kan der ikke være Grund til at troe at vinde det Allermindste. Der blev sagt før: lad os ikke hænge os i en Form, det kan være til stor Skade. Men hvorfor undersøgte den ærede Rigsdagsmand, der talede saaledes, ikke, om det at hænge os i Monarkiets Former ikke kan medføre stor Skade for os. Jeg mener, at det saavel indadtil som udadtil kan gjøre Skade. Thydserne kunne komme og sige: See, nu have de først indrettet Forfatningen af 18de Novbr. 1863, og ved den have de inkorporeret Slesvig, eller i alt Fald skabt en Fællesforfatning, fælles Indtægter og Udgifter for Danmark + Slesvig, og derpaa erklære de i Kongerigets Finantslov deres Fællesudgifter for dog at omfatte hele Monarkiets; er det Andet end at gjøre Overgreb ligeoverfor Holsteen? Ja, det er den Maade, hvorpaa Thydserne have sluttet, og hvorpaa de ville vedblive at slutte. Den ærede Rigsdagsmand synes, at det er underligt; ja, jeg synes, at Alt, hvad Thydserne gjøre, er underligt. Hvad siger den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds fremdeles om en saadan Slutning: der staaer „de for hele Monarkiet fælles Udgifter“; altsaa maa der være fælles Udgifter for hele Monarkiet; altsaa maa der enten være et absolut Dominium med Hensyn til de fælles Udgifter, eller en Forfatning for alle disse fælles Udgifter. Er der et absolut Dominium for Hs. Majestæt for alle Udgifter? Eller er der en Forfatning, der gjælder med Hensyn til dem? Hvilken af Delene er Tilfældet? Behag at gjøre mig bekendt dermed.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Jeg maa beklage, at jeg ikke har været tilstede, da den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) havde Ordet, thi jeg har derfor ikke ganske kunnet sætte mig ind i den Forhandling, der har fundet Sted imellem ham og den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Jeg skal kun bemærke, at naar Landsdelenes Bidrag ere opførte i Tillægslovene som kalkulatoriske, saa følger ikke deraf, at disse Beløb skulle være ubegrænsede, thi

Finantsloven har en dobbelt Begrænsning, idet Ugifterne nemlig ogsaa ere begrænsede, og deraf følger tillige, at Landsdelenes Tilskud ere det. Efter min Opfattelse er det altsaa Meningen, at dersom de Indtægter, der flyde af Tolbvæsenet eller af andre kalkulatoriske Indtægter, ikke skulde flyde saa rigeligt, som man havde ventet, er man berettiget til at forsøge Landsdelenes Bidrag, men ikke, at disse vilkaarlig skulde kunne forsøges til et hvilket som helst Beløb. I de trufne Bestemmelser er der tillige en Grændse for Landsdelenes Tilskud, men iøvrigt skal jeg forbeholde mig at komme tilbage til hele denne Sag ved en mere passende Leilighed; der vil utvivlsomt desværre blive givet Thinget en anden Leilighed, hvor Spørgsmaalet vil foreligge paa en simplere og naturligere Maade. — Jeg kan ikke være ganske enig med den ærede foregaaende Taler i hans Opfattelse af § 6. Det er sikkert, at der ikke bestaaer en Lovgivningsmagt for hele Monarkiet; det er sikkert, at Lovgivningsmagten — jeg siger atter desværre — er bleven deelt i en kongerigt-slesvigsk og en holsteensk Lovgivningsmagt, hvilket er skeet under Trykket af Forbundsbeslutningerne, men desuagtet er det dog ogsaa sikkert, at der er et indviklet, et i utallige Punkter indfiltreret Fællesstab, og at derfor mange Udgifter, som f. Ex. den med Hensyn til Statsgjælden, er en for hele Monarkiet fælles Sag; denne Udgift er fælles for alle de under Monarkiet hørende Landsdele, og jeg vil haabe, at den vil vedblive at være det. Lad os blive staaende ved dette Exempel. De Beløb, der udfordres til Statsgjældens Forrentning og Afbetaling, udgjøre saa og saameget, og deraf vil en Deel falde paa Kongeriget, en Deel paa Slesvig og en Deel paa Holsteen. Forfatningen af 18de November 1863 har altsaa aldeles ikke gjort nogen Forandring i denne Henseende; men de Sager, som hidtil vare fælles for hele Monarkiet, ere vedblevne at være det; det forekommer mig, at der i denne Henseende ikke er foregaaet nogen som helst Forandring. Naar der staaer i § 6: „Fremdeles bliver at udrede den paa Kongeriget fallende Andeel af det Beløb, hvormed de for det hele Monarki fælles Udgifter maatte overstige de for Monarkiet fælles Ind-